

Col·legi dels Pares Escolapis

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nord de la vila - c. Sant Sebastià, núm. 14
Emplaçament Al peu de la muntanya de la Creu.

Coordenades:

Latitud: 41.81332
Longitud: 2.09583
UTM Est (X): 424900
UTM Nord (Y): 4629445

Classificació

Número de fitxa 08138-53
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Barroc Modern
Segle XVIII
Any 1703
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA n° 65, ACCN16733
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Escoles Pies - Av. Escola Pia, 15 08180 Moià
Fitxes associades:
[Església del Col·legi dels Escolapis](#)
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dt., 04/09/2018 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrada de caràcter religiós de grans dimensions. La façana està articulada en quatre nivells i presenta una simetria respecte a l'eix marcat pel portal d'accés. A la façana trobem nombroses obertures de secció quadrada. Un vestíbul, on trobem una inscripció sobre la seva fundació, dona accés a un claustre espaiós articulat en quatre nivells. D'entre les seves sales destaca una gran cuina i les reservades a les aules. Adossada a aquest edifici es troba una bonica església barroca.

De cara a l'entrada de l'escola a mà dreta es troba un edifici de 1903 on es van disposar noves aules.

Història

El de Moià va ser el primer col·legi escolapi a la península ibèrica. Originàriament va ser noviciat de l'ordre. L'arribada dels escolapis a Moià va ser el 1683 gràcies al prevere Mn. Jaume Buxó qui es va posar en contacte amb el P. Agustí Passante (comissari general de l'Escola Pia per a les fundacions a Espanya). No va ser possible fins que es va aconseguir un triple decret reial. La primera residència la van tenir al carrer de les Joies, per passar després al Raval de Dalt i per instal·lar-se finalment al peu de la muntanya de la Creu, al nord de la vila de Moià.

Es va inaugurar el 15 de setembre de 1683 i van començar de seguida les classes de llegir, escriure i comptar, la bàsica i dues de superiors, la de gramàtica llatina i la de retòrica, poètica i eloqüència.

L'edifici actual data del s. XVIII (1703) i és el primer d'aquest ordre que es va fundar a Espanya (l'orde dels Escolapis va ser fundat per Josep de Calassanç, a Roma, l'any 1617). L'any 1839 va ser convertit en fortí contra les tropes carlines del comte d'Espanya, i va quedar totalment destruït en l'atac sofert per Moià el 8 i 9 d'octubre de 1839. A partir de 1854, gràcies al benefactor Jaume Torrents i Serramalera, va ser refet i obert de nou. El seu ús actual continua essent el de col·legi d'escolars de tota la comarca. A l'any 1921, s'instal·là al claustre un monument dedicat al Sagrat Cor ideat per l'arquitecte Manel Sayrach i la imatge realitzada per l'escultor Francesc de P. Gomara.

L'any 1963 es va incloure en el seu pla d'estudis, el batxillerat i al 1970 s'inaugura un altre edifici i es remodela l'antic.

Bibliografia

AD (1981); Gran Geografia comarcal de Catalunya. Bages, el Berguedà i el Solsonès. Vol. II. El Moianès. pàg. 167-185. Barcelona.

Casallarch i Montràs, R (1990); Moià i l'Escola Pia. Fundació Francesc Sagrera. Moià; (1994) Història de l'Escola Pia de Moià (1682-1994). Moià.

Clarà i Arisa, J (1997); Moià, 1875-1939. La vida d'un poble en imatges. Ed. Viena S L. Barcelona, gener. Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

Picanyol, LL (1959); La villa de Moya, desde los tiempos prehistóricos hasta la invasión napoleónica. Modilianum.

Tarradell i Mateu, M; Riu i Riu, M; Giralt i Raventós, E (1988); Història de les comarques de Catalunya. Bages. Volum II. 2a edició. Ed. Parcir Selectes. Manresa.

